

Bach

Musikalisches Opfer, BWV.1079: *Canon perpetuus super thema Regium*; «Bist du bei mir», BWV.508; Fire koralpreludier: BWV.645, «Wachet auf, ruft uns die Stimme»; BWV.691, «Wer nun den lieben Gott lässt walten»; BWV.728, «Jesu, meine Zuversicht»; BWV.731 «Liebster Jesu, wir sind hier»; Marsj i D-dur, BWV Anh. 122; To menuetter i G-dur, BWV Anh. 114, og BWV Anh. 116; Musette i D-dur, BWV Anh. 126; To polonaise i d-moll, BWV Anh. 128, og g-moll, BWV Anh. 125; Rondo i B-dur, BWV Anh. 183; Partita i a-moll for solo floyte, BWV1013: Sarabande; «So oft ich meine Tobackspfeife», BWV.515a; Sonate nr. 3 BWV527: *Andante*; Triosonate i G-dur, BWV1039/arr. med BWV1027; Sonate for viola da gamba nr. 1 i G-dur, BWV1027, arr. med BWV1039; «Warum betrübst du dich», BWV516

Bergen Barokk

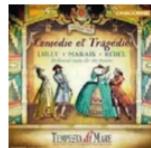
LAWO Classics LWC1073

(62 minutter)

1 2 3 4 5 6

Domestic Bach, tittelen på dette albumet, forklares i et forord fra Bergen Barokk i CD-heftet: «I denne innspillingen har

vi blandet åndelige sanger, koralbe-arbeideler, danse- og instrumental-musikk, inspirert av mangefoldet i Anna Magdalena Bachs notebook (1722/1725). Instrumenteringen, som i flere tilfeller avviker sterkt fra originalene, tar Bergen Barokk ansvaret for. Likevel tror vi ikke Bach-familien og dens mange besøkende musikere ville ha følt seg fremmed overfor slike arrangementer». Følgelig kommer du til å gjenkenne det meste av musikken her, men du har aldri hørt den spilt slik før. Det føles nesten som om du er tilstede ved en huskonsert hjemme hos familien Bach, der et beskjedent antall musikere spiller i en uortodoks miks av sekulær og kirkemusikk på en måte som peker nese av *Urtext*-menigheten på leting etter en dypere autentisitet. Frode Thorsen, blokkfloytist i og medgrunn-legger av Bergen Barokk, har skrevet en fascinerende artikkel som forklarer betrakningene rundt det musikkvitenskapelige og det fremføringsmessige som ligger bak innspillingen. Her må jeg legge kortene på bordet: Mitt eget plateselskap Toccata Classics holder på med en serie Telemann-innspillinger med Bergen Barokk, og du kunne kanskje få en viss mistanke til min upartiskhet som anmelder i dette tilfelle. Da får det holde at rent personlig har jeg enorm glede av denne utgivelsen.

Comédie et Tragédie, Vol. 1:**Lully** *Le bourgeois gentilhomme*: Suite;**Rebel** *Les Éléments*: Symphonie nouvelle;**Marais** *Alcyone*: Suite

Tempesta di Mare Philadelphia

Baroque Orchestra

Chandos CHAN 0805

(67 minutter)

1 2 3 4 5 6

I de siste mer enn to hundre årene har det vært alminnelig for komponister å gå tilbake til sine storskala-verk og utarbeide suiter fra dem for fremførelse ved orkesterkonserter. Men tanken på å gjøre det samme for barokkomponister har ikke fengt, kanskje med unntak av Purcell. Denne herlige CDen viser hvilke skatter som kan bli oppdaget: en time med glade danser og marsjer fra Lullys «comédie-ballet» *Le bourgeois gentilhomme* (1670), Marais' «tragédie en musique» *Alcyone* (1706), og Rebels ballett *Les Éléments* (1737–38), der Symphonie nouvelle (også en suite) begynner med en av de mest skjærende dissonanser i all musikk (den representerer kaos). Ha denne for hånden til du trenger oppmuntring.

Schubert transkr. **Franz** Strykekvartett d-moll, *Der Tod und das Mädchen*, D.810; transkr. **Hüttenbrenner/Hermann** kompl. Goldstone Symfoni nr. 8 i h-moll, *Den Ufullendte* Goldstone og Clemmow (klaverduett); Divine Art DDA 25125

(74 minutter)

1 2 3 4 5 6

Før innspillingenes tid, var transkripsjonen en betydningsfull måte å formidle musikk på, og mye av verdens klassiske arv finnes av den grunn for alternative besetninger og er ment til hus bruk – en svær musikkilde som nå stort sett er helt

glemt. Disse to transkripsjonene (begge før her sin første innspilling), utgjør Volum 3 av «Uautoriserte klaverduoer» av Schubert fra det britiske duett-teamet Goldstone og Clemmow på det uavhengige selskapet Divine Art, og de er så gode at jeg blir nødt til å utforske de andre to. Robert Franz (1815–92), selv en beundret lied-komponist, transkriberte *Der Tod und das Mädchen*-kvartetten i 1878 som 50-årsmarkering for Schuberts død, og skapte derved en firhendig sonate like fremragende som Schuberts egen «Grand Duo». Den firhendige *Ufullendte* her har en mer kompleks opprinnelse: Schuberts venn Anselm Hüttenbrenner transkriberte de første to satserne, men Schubert selv etterlot bare 20 takter av scherzoen i orkesterform, og litt til som en klaverskisse.

Anthony Goldstone har derfor fullført satsen (høyst overbevisende) som klaverduett. Schubert-kjenneren Brian Newbould hevder at det som nå er kjent som mellomaktsmusikken i h-moll fra *Rosamunde*, opprinnelig var tenkt som en finale; den satset ble transkribert av Friedrich Hermann (1828–1907), og Goldstone har bearbeidet den versjonen for å fullføre *Den Ufullendte* – også meget overbevisende. Spill og innspilling er fra øverste hylle, og Goldstones artikkel i CD-heftet er fascinerende. Jeg støtte en gang på en gammel venn som siden sist hadde tatt skjegget, og selv om jeg visste hvem han var, kunne jeg ikke plassere ham med det samme. Du kommer til å oppleve en lignende miks av det velkjente og det nye med disse fabelaktige transkripsjonene.